

sikkert. Men jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Undervisningsminister, at der, hvis der ikke paa nuværende Tidspunkt kan træffes en endelig Ordning af dette Spørgsmaal, ydes disse Skoler et større Tilskud, end der for Tiden ydes. Den kommunale Mellem- og Realskole i Nyborg faar et Tilskud paa 2 000 Kr., medens den efter de Regler, som gælder for København, skulde have 50 000 Kr.

Saa kunde jeg ønske at rejse et Spørgsmaal overfor den højtærede Statsminister. Jeg har i Bladene set en Meddelelse om, at der skulde være nedsat en Kommission angaaende en Modernisering af hele vor Rangforordning. Den skulde modernisere de kongelige Forordninger af 14. Oktober 1746 og 12. August 1808, kongelig Resolution af 8. September 1871 og 20. Maj 1874 samt senere Bestemmelser. Jeg tror, det vilde have glædet højsalig Kong Frederik den Femte, hvis han havde kunnet se, at det Værk, han lavede i 1746, har haft saa megen Levedygtighed, at det kun behøvede et Par Tilføjelser i 1808, 1871 og 1874. Nu bliver der sagt om den højtærede Regering, at den udskyder alt, hvad der paa nogen Maade kan udskydes. Det er dog ikke ganske rigtigt, for det forekommer mig, at dette Spørgsmaal uden Skade kunde have været udskudt nogle Aar endnu. Saadanne Spørgsmaal som hele Landets økonomiske Stilling, Skatteplanen, Finansplanen og Erhvervskrisen er langt mere paatrængende Opgaver end at modernisere Rangforordningen. Og det vilde sikkert have glædet højsalig Kong Frederik den Femte, hvis han havde kunnet se, at de, der tog den Opgave op at modernisere hans ærværdige Værk, var et demokratisk Ministerium.

I den Tid, vi lever i, er Rang og Titelvæsenet ikke i saa forfærdelig høj Kurs. Man kunde ganske roligt afskaffe det hele i Stedet for at modernisere vor Rangforordning. Selv blandt de jævne Vælgere indenfor Venstre er der vistnok ikke saa forfærdelig stor Sympati for Rang og Titelvæsen. Den jævne danske Befolkning vil vistnok sige som saa: Lad ethvert Menneske faa den Plads i Samfundet, som tilkommer ham i Kraft af hans Flid, Dygtighed og Energi, og lad os saa afskaffe hele Rangforordningen. Skal vi imidlertid have den, saa vil jeg henstille til den højtærede Fi-

nansminister, at han tager Spørgsmaalet med i Overvejelserne, naar han skal udarbejde Finansplanen. Der kunde sikkert skaffes adskillige Penge gennem en virkelig klækkelig Rangskat, selv om vi skulde faa en lille Overproduktion paa dette Omraade. En Snes Tusinde Etatsraader fra eller til spiller jo ingen Trille i dette Land. Man kunde opkræve en ganske klækkelig Betaling for at sidde inde med disse Titler, og jeg er sikker paa, at adskillige vilde melde sig. Naar man ser, hvorledes en lille Bys store Snobber ter sig, naar der er Udsigt til Kongebesøg, og længe i Forvejen begynder at fordele Titler og Ordener indbyrdes, naar man ser den barnlige Glæde, hvormed de modtager Naadesbevisningerne, og den store Skuffelse og de lange Ansigter hos dem, der ikke kommer i Betragtning, saa kan man være ganske sikker paa, at adskillige vil ofre meget paa dette Alter.

Nu har jeg hørt, at det er Meningen, at man vil bibeholde Rangforordningen og Ordenerne og skyde alt, hvad der hedder Titler, ud. Der bliver ikke flere Gehejmeraadere, Konferensraader, og hvad alle de Rødder hedder af forskellig Slags. Det skal være af Hensyn til de praktiske Forhold. Man kan altid se paa et Fotografi, hvorledes man skal bære Ridderkorset, men man kan ikke saa godt se, hvordan man skal gebærde sig som Etatsraad, Konferensraad o. s. v. For at komme ud over Vanskelighederne vil man derfor afskaffe Titlerne og kun beholde Rangforordningen. Endskønt jeg er en Modstander af hele dette Rang- og Titelvæsen, vil jeg dog sige, at i en for Landet kritisk Tid, hvor de økonomiske Forhold er daarlige, vil det vist være heldigt, om man fabrikerede en Masse Etats- og Konferensraader o. s. v. og saa tog en klækkelig Betaling af dem, f. Eks. 5 000 for en Etatsraad, 10 000 for en Konferensraad; naar man saa udnævnte nogle Tusinde Stykker, vilde det give gode Penge i Statskassen. Jeg vil henstille dette Forslag til Overvejelse, ikke alene af den højtærede Statsminister, men ogsaa af den højtærede Finansminister, thi at faa Penge i Kassen maa være det væsentligste.

Første Næstformand (K. M. Klausen):
Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.